

Sr. Josep Giner
E. Orellana, 4
VALENCIA

Benvolgut Senyor:

La vostra carta m'ha portat l'alenada de les vostres inquietuds i m'ha fet reflexionar molt. Malauradament, no puc contestar-la amb la mateixa extensió amb que ve redactada. Però ni voldria ésser descortès, ni molt menys donar-vos la impressió que no m'ha interessat. Enmig de molts treballs, prenc una clariana per dir-vos que comparteixo totalment la vostra opinió en les coses, naturalment, que afecten la meua activitat d'historiador i d'home preocupat pel nostre esdevenidor.

Comprenc que trobeu a mancar els afers del Països Valencians en parlar del passat i del present de Catalunya. Sóc un convençut que no podem comprendre res del nostre passat sense referir-nos a la comunitat que formàrem i formem. Però es ben difícil d'escriure història en aquest moment de renovació dels mètodes sense estar ben segur, de bon antuvi, de no errar en la parcel·la que un coneix millor. Per tant, he procurat primer de refer la història del Principat des dels nous punts de mira tècnics, amb l'esperança que no serà feina endebades ni per a mi ni per els qui em segueixin. Després hem d'ampliar horitzons, i aquests ens duen a refer tota la nostra història incorporant-hi el País Palencia i les Illes. Si no tingués tantíssimes ocupacions, temps faria que hauria escrit un assaig plantejant la problemàtica general de la Comunitat catalana, en la qual València exercí un paper de primer rengle en moltíssimes ocasions, i singularment en els segles XV, XVI, XVIII i XIX. Espero que temps a venir podré fer-ho, encara que de moment haig de dir algunes coses per tal d'ordenar l'esperit del Principat, que no va pas massa a l'hora.

Pel que respecta al present, em sembla que el País Valencià té davant seu un esdevenidor brillant, que només pot malmetre una excessiva materialització dels homes que el portin i el pes dels elements alogens. Els valencians han de recolzar-se en Catalunya per no perdre tal oportunitat, així com els catalans han d'empenyer a València cap amunt sense prevencions ni recels. En aquesta tasca, jo m'hi sumo. Fa temps que segueixo el desvetllament dels grups autèntics valencians i aplaudeixo la revifalla de llur esperit. Com a català de la més antiga Catalunya vella desitjaria que des d'ara València ocupés el lloc que li pertoca en el conjunt dels Països Catalans, i si fos capaç de dur la davantera, no seria jo qui posés entrebancs de cap mena. La seguiria amb la nostra bandera, que és la de tots.

La crisi del nacionalisme de vell estil ens duu cap a una conjuntura especialment greu. Sabrem sortir-nos-en? Només amb l'esforç desplegat de tots durem a terme la nostra plena reintegració a les valors del moment present, i de nou us dic que en aquesta comesa seré un militant més. Però el País Valencià no solament ha de voler que sigui acoronat per Catalunya, si no que ha de dir els seus propis mots. Ha de deixar d'ésser esfinx. Els qui esperem sentir la seva veu, confièm -són abundoses els signes- que aquests mots ens siguin fàcilment entenedors.

Catalunya i València -dos caires d'una mateix cos místic- es salvaran o cauran alhora. No en tinc pas cap dubte. Qualsevol esforç que es faci per a aplegar les voluntats disperses i parlar-amb un mateix esperit ~~amb~~ trobarà disposat a col·laborar-hi.

Em sembla que no em mancarà oportunitat d'anar properament a València. Però si abans veniu a Barcelona, digueu-m'ho. Em plauria molt de fer la vostra coneixença personal i de parlar d'aquestes coses. Mentrestant, teniu un amic al que podeu manar. Afectuosament,

1-11-35

Dr. Josep Gimber
R. Orellana, 4
VALÈNCIA

Benivolent Senyor:

La vostra carta m'ha portat l'alegria de les vostres indicacions i m'ha fet reflexionar molt. Malgrat tot, no heu conegut la meua literatura extensiva que ve redactada. Però ni volria ésser descorat, ni molt menys donar-vos la impressió que no m'interessa. Munt de molta gent, però que clarian per dir-vos que la vostra literatura és molt bona i que heu de continuar-la, no tan sols en el camp de la literatura, sinó també en el camp de la vida social i política.

Comprenc que trobeu a faltar els dies del País Valencià en l'època del present i del futur de Catalunya. És un sentiment que no pot ser compartit per el nostre país sense referir-nos a la comunitat que formem i a l'interès que té en el desenvolupament de la nostra literatura en aquest moment de renovació col·lectiva. És un sentiment que no pot ésser compartit per el nostre país sense referir-nos a la comunitat que formem i a l'interès que té en el desenvolupament de la nostra literatura en aquest moment de renovació col·lectiva. És un sentiment que no pot ésser compartit per el nostre país sense referir-nos a la comunitat que formem i a l'interès que té en el desenvolupament de la nostra literatura en aquest moment de renovació col·lectiva.

Per la resposta al present, en sembla que el País Valencià té davant seu un desenvolupament brillant, que només pot aconseguir una efectiva materialització dels seus propis i al que dels seus propis. Els valencians han de reconèixer-se en Catalunya per no perdre el contacte amb els catalans i d'empènyer a València una gran revolució cultural, en aquesta època de m'hi anem. És temps que seguim el desenvolupament dels propis valencians i catalans. La revista de literatura que heu editat és una de les més bones catalanes i valencianes que heu editat. Com a català de la meua època catalana vull dir-vos que heu de continuar-la i si és possible de continuar-la amb la meua ajuda. La revista amb la meua ajuda, que és la meua.

La crisi del nacionalisme de veül estiu ens ha donat una oportunitat de desenvolupament. Però el País Valencià no solament ha de voler que sigui reconegut per Catalunya, sinó que ha de dir als seus propis catalans que ha de deixar d'ésser català. Els catalans han de veure que Catalunya és una nació i que ha de continuar-la amb la meua ajuda.

Catalunya i València són dues nacions que han de continuar-se desenvolupant i que han de continuar-se desenvolupant. Els catalans han de veure que Catalunya és una nació i que ha de continuar-la amb la meua ajuda.